

ИВАН КРИЛОВ СКОРЕЦЪТ

Превод от руски: Александър Миланов, —

chitanka.info

Със своя дарба всеки е роден;
но често от успехи чужди заслепен,
захваща някой с много плам
да върти нещо, за което е негоден.
А аз такъв съвет ще дам:
прави това, с което ти си сроден —
то само носи за труда венец.

* * *

На младини един Скорец
така на щиглец пеенето усвоил,
че сякаш щигленце се бил родил.
Звънтяло му цял ден в леса гласчето
и всички хвалили Скорчето.
Би бил доволен някой от такава чест;
но Скорчо чул как славейт е хвален
и как го слушат всички с интерес.
„Почакайте — помислил той разпален. —
И като славей от днес
ще пея с майсторство голямо.“
Наистина запял,
но странно все звучала песента му:
ту съскал, ту пищял,
ту като някакво козле вресял,
ту чужд на тон и ноти
мяукал като коте;
разгонил с песента си всичко живо.
Мой Скорчо, по-добре е, не забравяй,
да пееш като щиглец талантливо,
отколкото бездарно като славей!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.